

[Justitsministeren]

så vidt angår det seneste ændringsforslag til direktivet, som er endeligt vedtaget i februar i år, er tidsfristen for gennemførelsen fastsat til den 31. december 1992. Derfor må jeg sige, at jeg mener, der på de ansvarlige medlemmer af Folketinget hviler en forpligtelse til, at Danmark søger at opfylde sine EF-forpligtelser i forhold til tidsrammerne i EF-direktivet.

Så sammenfattende mener jeg, at der er fremSAT et grundigt gennearbejdet, velforberedt lovforslag, som er overskueligt under hensyntagen til emnets kompleksitet, at der har været en høringsrunde, som er ganske normal, og at der også i forbindelse med udarbejdelsen af ændringsforslagene er taget vidtgående hensyn til de indvendinger og til de kommentarer, der er fremkommet. Derfor må jeg sammenfattende sige, at jeg ikke føler, kritikken er berettiget.

Jeg synes, der ligger et vist moment af drilleri ikke mindst fra Socialdemokratiets side i forhold til et lovforslag, som fru Lissa Mathiasen jo også har tilkendegivet – sådan opfattede jeg i hvert tilfælde indlægget – er indholdsmæssigt i orden, men hvor man proceduremæssigt har nogle indvendinger, som jeg heller ikke mener er tilstrækkelig velbegrundede.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Justitsministeren værger som vanligt godt for sig. Han har ikke for ingenting været forsvarsminister i 5 år.

Men med al respekt må jeg dog med henblik på svaret om høringsproceduren sige, at ét er at kende grundlaget, som er til stede for den lovudarbejdelse, som foregår, noget helt andet er at kende lovforslagets tekst. Derfor tror jeg nok, at den forklaring om, at høringsproceduren har været normal og udmærket, ikke holder, for det, at man kender det samme grundlag som de, der sidder og skriver loven, giver jo ikke én nogen mulighed for at forholde sig til lovforslagets tekst, før den foreligger. Derfor er det en principielt kedelig ting, når lovforslag – som i dette tilfælde – først udsendes til høring, når de er lavet.

O.k., det kan så komme med i udvalgsbehandlingen og viderebearbejdelsen, men absolut objektivitet er noget, vi altid kan tilstræbe; men det er jo næsten ikke til at fremskaffe denne vare. Her kan man godt kende sig selv og indrømme, at det er næsten ikke til at klare. Og

derfor har en én gang udarbejdet tekst vundet et tempo over for den maksimalt bedste løsning, som måske kunne være opnået, hvis høringen havde fundet sted inden.

Det er altså mit syn på denne sag. Jeg ville så gerne henstille til alle ministre, at man bestræber sig på at foretage høringerne, inden man selv lægger sig fast.

Lissa Mathiasen (S):

Som justitsministeren sikkert ved, var jeg også ordfører ved førstebehandlingen, og jeg skal gerne her i dag igen, som også jeg gjorde ved førstebehandlingen, klart sige, at vi er enige i den forbrugerbeskyttelse, som burde være indeholdt, og som også langt hen ad vejen er indeholdt i det her lovforslag.

Det er heller ikke det politiske – det har jeg understreget meget kraftigt i dag – vi på nogen måde har kritiseret. Men det hjælper jo ikke så meget, hvis teknikken stadig væk ikke er i orden. Men ved selv samme førstebehandling tillod jeg mig jo også at kritisere, at forslaget ikke havde været ude til høring.

Jeg synes ikke, den holder så forfærdelig langt, når ministeren siger, at vi også må være forpligtet af at leve op til at kunne overholde tidsrammerne i relation til et EF-direktiv. Det er jo ikke os, der fastsætter tidsrammerne for et lovforslags fremsættelse. Det er justitsministeren. Justitsministeren fremsatte lovforslaget den 22. november 1989, og der er ingen tvivl om, at havde lovforslaget været sendt ud til høring forlods, så havde mange af punkterne i den sønderlemmende kritik forhåbentlig været fjernet, inden vi overhovedet havde set lovforslaget.

Men dernæst havde der jo også været den helt klare forskel, at havde det været ude, og havde vi så først haft førstebehandlingen, som nu var den 28. november, så kunne vi have nået at få den runde, som jeg forstår ministeren så nødig vil have igen, hvor vi kunne have hørt om nogle af de meget stærke kritikpunkter.

Vi har ikke på noget tidspunkt hverken kritiseret eller afvist, at der skulle foretages en lovteknisk gennemgang af dette lovforslag, men det var jo ikke, fordi vi havde brug for at spørge embedsmændene, spørge ministeren, om man nu havde gjort sit arbejde teknisk rigtigt. Det må vi formode at vi til hver en tid vil få et bekræftende svar på.